

רע"פ 10162/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 10162/16

לפני: המבקש:
כבוד השופט ס' ג'ובראן פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 21.12.2016 בע"פ 28865-08-16 שניתן על ידי כבוד השופטים: א' הלמן - סג"נ, י' שטרית ו-ס' דבור; ובקשה למינוי סניגור

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (סגנית הנשיא א' הלמן, השופטת י' שטרית והשופט ס' דבור) בע"פ 28865-08-16 מיום 21.12.2016, במסגרתו התקבל בחלקו ערעורו של המבקש על הכרעת דינו וכן על גזר דינו של בית משפט השלום קרית שמונה (השופטת ר' שפילברג-כהן) בת"פ 60684-11-15 מיום 27.6.2016 ומיום 19.7.2016 בהתאמה.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; תקיפה סתם - בן זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין; היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; פציעת בן זוג - לפי סעיף 335(ב) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, אשר פורטו בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, נהג המבקש

באלימות כלפי בת זוגו באותו העת. בין היתר תקף אותה, ירק עליה, חנק אותה באמצעות ידו, היכה אותה בפניה, הכה אותה במכת אגרוף לבטנה, כיבה עליה סיגריה, איים עליה בעודו אוחז בסכין, שבר את מכשיר הטלפון הנייד שלה, קרע את בגדיה, משך בשערה והטיח את ראשה בשפת הכביש - כל זאת במספר אירועים שונים.

3. המבקש הורשע בבית משפט השלום לאחר שמיעת ראיות. בית משפט השלום גזר על המבקש 36 חודשי מאסר בפועל; הפעיל עונש מאסר על תנאי שנגזר עליו בהליכים קודמים באופן מצטבר, כך שירצה עונש של 42 חודשי מאסר בפועל בסך הכל; 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירה של אלימות פיזית כלפי בת זוג למשך 3 שנים מיום שחרורו; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת איומים, היזק לרכוש במזיד או עבירת אלימות פיזית שאינה כלפי בת זוג, למשך 3 שנים מיום שחרורו; קנס בסך 2,000 ש"ח; ופיצוי למתלוננת. בערעורו לבית המשפט המחוזי טען המבקש כי לא ביצע את העבירות בהן הורשע, וכי הרשעתו נבעה על סמך עדותה של המתלוננת בלבד. בפרט, העלה המבקש טענות שונות לעניין כל אחד מהאירועים שפורטו בכתב האישום, וגרס כי היה על בית המשפט המחוזי להתערב בממצאי המהימנות של בית משפט השלום, נוכח המניע שהיה למתלוננת לפגוע במבקש על רקע סירובו לוותר על זכויותיו בדירתם המשותפת, כך לשיטתו. בנוסף, גרס המבקש כי בית משפט השלום קבע מתחמי ענישה החורגים מהמתחם הראוי, התעלם מנסיבות אישיות חשובות בעניינו ושגה כשהפעיל את עונש המאסר על תנאי באופן מצטבר.

4. בית המשפט המחוזי קיבל בחלקו את ערעורו של המבקש על הכרעת הדין. בית המשפט המחוזי עמד על כלל האישומים שבהם הורשע המבקש בבית משפט השלום, התייחס למסקנות בית משפט השלום ומצא כי אין יסוד להתערב ברובן המכריע. עם זאת, מצא בית המשפט המחוזי כי כמה מהעובדות שהתקבלו על ידי בית משפט השלום לא הוכחו די הצורך. כך, נקבע כי יש לזכות את המבקש מהחלק בהרשעתו המייחס הכאת המתלוננת במכת אגרוף לבטנה; וכן מהחלק בהרשעתו המייחס לו אחיזת סכין ואיום על המתלוננת. אשר לגזר הדין, בית המשפט עמד על פסיקתו של בית משפט השלום, קבע כי לא נפלה כל שגגה בניתוח הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו או בהתייחסות למדיניות הענישה הנוהגת במקרים אלו. עוד קבע בית המשפט המחוזי כי אין מקום להתערב במתחם הענישה שקבע בית משפט השלום וכי בית משפט השלום שקל נכונה את נסיבותיו האישיות של המבקש, את עברו הפלילי ואת העובדה שלא לקח אחריות על מעשיו - ולפיכך מצא כי לא נפלה כל שגגה בגזר דינו של בית משפט השלום. אולם, נוכח הקביעות העובדתיות הנוגעות להכרעת הדין, קבע בית המשפט המחוזי כי יש להקל בעונשו המאסר שהוטל על המבקש, כך שירצה 40 חודשי מאסר בפועל.

5. בבקשתו חוזר המבקש על טענת חפותו, וגורס כי בית משפט השלום שגה בכך שביכר את גרסתה של המתלוננת על פני גרסתו שלו. בנוסף מבקש המבקש שימונה לו עורך דין על מנת שיוכל להגיש בקשה סדורה בעניינו.

6. אין בידי לקבל את הבקשה. הלכה היא כי אין מעניקים רשות ערעור שנייה אלמלא הבקשה מעוררת סוגייה עקרונית, בעלת חשיבות כללית - משפטית או ציבורית (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) פ"ד לו(3) 123 (1982)); או מעלה של שיקולי צדק ייחודיים לנסיבות אותו מקרה (רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל לו(22.4.2010)). לא מצאתי כי טעמים אלה מתקיימים בבקשה שלפניי. יתרה מזאת, הלכה היא שטענות שעניינן חומרת העונש לא מקימות עילה לדיון בגלגול שלישי, למעט במקרים של חריגה משמעותית ממתחם הענישה (רע"פ 558/17 בן עמי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.1.2017)); רע"פ 323/17 יאסין נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (11.1.2017)); רע"פ 4205/16 בראמי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (26.5.2016)). בעניינינו, חריגה שכזאת לא נטענה. מכל מקום, אף לגופו של עניין, היות שבית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש, לא מצאתי כי יש מקום להקלה נוספת. זאת בפרט, שמדובר בעבירות אלימות מתמשכת של המבקש כלפי בת זוגו (וראו: ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל, פסקה 2

לפסק דינה של השופטת ע' ברון (16.5.2016) וההפניות שם).

7. סוף דבר, הבקשה נדחית. משכך, גם הבקשה למינוי ייצוג משפטי נדחית.

ניתנה היום, כ"ה בטבת התשע"ז (23.1.2017).

שׁוֹפֵט
